

CIENCIALA, R.: Aplikovatelnost rozhodčí smlouvy na třetí osoby v (mezinárodní) obchodní arbitráži – vybrané otázky ve srovnání mezinárodní arbitrážní praxe a české právní úpravy; rigorózní práce

ABSTRAKT

Smyslem předkládané rigorózní práce je posoudit v rámci (mezinárodní) obchodní arbitráže zda vůbec, případně za jakých podmínek mohou být rozhodčí smlouvou vázány třetí osoby coby její nesignatáři (*non-signatories*), tj. osoby, které danou smlouvu fakticky nepodepsaly. Práce kriticky zkoumá danou problematiku v kontextu vybrané a relevantní judikatury a rozhodčích nálezů i klíčových doktrinárních závěrů, a to vždy ve srovnání mezinárodní arbitrážní praxe a české právní úpravy.

Práce se skládá z devíti hlavních kapitol. Po obecném úvodu (kapitola první) věnuji pozornost základnímu východisku celé problematiky, kterým je princip oddělitelnosti rozhodčí smlouvy od smlouvy hlavní (kapitola druhá), poté již následuje důkladná analýza vybraných teoretických konceptů aplikovatelnosti rozhodčí smlouvy na třetí osoby (kapitola třetí až sedmá). V souvislosti s tím se tak postupně zabývám otázkou právního nástupnictví (sukcese) v kapitole třetí, postavením ručitelů v kapitole čtvrté, oprávněných třetích osob v kapitole páté, tzv. koncernovou teorií (*group of companies doctrine*) v kapitole šesté a teorií alter ega v kapitole sedmé. Celá osmá kapitola je pak věnována posouzení známého a do jisté míry kontroverzního případu *Dallah v. Pákistán*, ve kterém byla rozhodčí smlouva aplikována na třetí osobu na základě teorie alter ega. Shrnutí posuzované problematiky v podobě závěru je pak obsaženo v poslední hlavní (deváté) kapitole, po níž následuje výčet bibliografie a stručné anglické resumé.

KLÍČOVÁ SLOVA

rozhodčí řízení (arbitráž), rozhodčí smlouva (rozhodčí doložka), třetí osoby, nesignatáři, oddělitelnost rozhodčí smlouvy, právní nástupnictví, ručitelé, oprávněné třetí osoby, koncernová teorie, teorie alter ega